

En kalldusch

För ett år sedan kom några unga killar ner till Trappanér, Caféet för hemlösa, som vi inte kände igen. En av dem var lite berusad, men det var uppenbart att de inte riktigt passade in i vår miljö. Han som var berusad, vi kan kalla honom Patrik, gjorde stora ögon när han kollade in våra gäster. Han såg förskräckt ut och gick ganska snart därifrån. Ett halvår senare dök Patrik upp hemma hos oss en kväll när vi hade husgrupp. En kompis från AA hade tagit med honom. När någon kommer som är ny, brukar vi gå laget runt och dela våra vittnesbörd. Patrik lyssnade intensivt och begrundade det vi sa. När han hörde att jag jobbade på Trappanér berättade Patrik om sitt besök där och att det hade gjort ett starkt intryck på honom. Det blev början på hans omvändelse.

Patriks mamma var femton år när han föddes. När han var fem år, träffade mamman en man som blev väldigt våldsam när han drack alkohol. Vid ett tillfälle fick Patrik ringa 90000, för att rädda sin mammas liv. En polisriket kom med full styrka och sprängde dörren för att ta sig in i lägenheten. Detta var början på en hemsk mardröm. De fick flytta ett antal gånger för att fly från denna sjuka man. Patriks tillit till andra människor försvann och han kände sig ständigt otrygg. Mamman träffade senare en annan man och de fick två barn tillsammans. Men tyvärr hade han samma destruktiva personlighet, så de fick fly även från honom. Patrik hade problem med astma och allergier och blev tidigt svårt mobbad i skolan. Ingen ville leka med honom för han hade utslag i ansiktet. De behandlade honom som pesten.

Patrik intog snart rollen som familjens beskyddare. Han fick aldrig leva ut barnet inom sig, utan blev vuxen alldeles för tidigt. Detta blev ett för tungt ansvar, så redan vid tretton års ålder började Patrik dricka alkohol. Han blev genast förälskad i flaskan, som gav en omedelbar lättnad och tröst. Några år senare flyttade de till Göteborg. Där fick han kontakt med skinnskallar. För första gången kände sig Patrik accepterad och blev snabbt en i gänget. Han fick uttryck för mycket av sitt hat och sina aggressioner genom att var ute och festa med dem. När Patriks bror råkade ut för en allvarlig olycka, fick det honom att stanna upp och bryta med sitt destruktiva gäng och försöka minska på supandet. Han träffade en tjej som var nio år äldre och hade två barn. Hon blev som en mamma för Patrik och han försökte bli en pappa för hennes barn. Det slutade med en krasch efter två år.

Då släppte Patrik alla hämningar. Krogen och nattklubben blev hans parkbänk och han började också blanda sitt missbruk med amfetamin. Spiralen gick snabbt nedåt. Han miste sitt jobb och kontrollen över sitt liv. En nära vän tog en överdos och dog, en annan körde ihjäl sig på fyllan. Patrik kände sig desperat och vilsen och insåg att det lika gärna kunde varit han som miste sitt liv. Efter ett nattklubsbesök tog en kompis med honom till ett nattcafé som var annorlunda allt annat. När de kom till Trappanér var det som Patrik fick en kalldusch och en inre röst sa,

- Är det så här du vill ha det, så kör på bara! Han insåg att han måste välja väg. Dagen därpå slog Patrik upp tidningen och läste om AA-Anonyma Alkoholister. Han svalde sin stolthet och började regelbundet gå på möten och fann en ny trygghet och tillhörighet där.

Talet om Gud var först främmande, eftersom Patrik alltid känt att han tillhörde familjen som Gud glömt. Men ju mer han öppnade upp för möjligheten att det fanns en god Gud, mådde han allt bättre. Patrik träffade kristna människor i gemenskapen som tog med honom till vår kyrka och husgrupp. I söndags vittnade han i gudstjänsten om hur Gud förvandlat hans liv när han insåg vad Jesus gjort för honom. Nu först kan han leva ett ärligt och sant liv, fri från droger, skuld och skam. Patrik jobbar nu som volontär på Trappanér och hoppas att

kunna förmedla samma nåd som han själv har fått. *"Ni skall lära känna sanningen och sanningen skall göra er fria."* Joh.8:32